

ARADI VIVIEN

Köszönet

*Megbotlik a rácsos, zöld kerítés mellett.
Ma is ugyanabba a gödörbe
nyomta el a csikket.
A házba beérve köszön,
de ma sem.
Hat éve a tv előtt ülve
felesége mosta fel kiömlött sörét,
megcsókolta utoljára és
rácsos, zöld kerítés mentén
sétált ki magából harmincévnyi házasságot.
Azóta hangosan köszön, ha belép,
el sohasem.
Nincs sör a hűtőben.
Az ablakkal szemben ül,
két főre terített a nő,
most port eszik belőle a fény.
Félrenyeli, iszik rá, csuklik.
Lemerült a falióra,
nem imádkozik és rádióra kel.
Térképekkel teli a fotel,
földrajzot tanított, mielőtt
szerelő lett a szomszédban.
„Megjavítottam.”
– a házba beérve köszön,
de ma sem.*

**ARADI VIVIEN 2001-ben
született Mátészalkán.
Verseit a Vörös Postakocsi (2017), a Napút (2018),
az Irodalmi Rádió (2019)
és a Szkholiday folyóirat
(2020) közölte.**